

αβγοτάραχο

αβγοτάραχο, το, ουσ. [<αβγό + τάριχον (= διατηρημένο σώμα)], το αβγοτάραχο· (στη γλώσσα της αργκό) η σεξουαλική πράξη, η συνουσία: «πήρε την γκόμενά του και πήγαν γι' αβγοτάραχο»·

- είμαστε αβγοτάραχο, (για ερωτική ή φιλική σχέση) είμαστε πολύ δεμένοι μεταξύ μας: «εγώ με τη γυναίκα μου είμαστε αβγοτάραχο απ' την πρώτη μέρα του γάμου μας || απ' τη μέρα που γνωρίστηκα μ' αυτόν τον άνθρωπο, είμαστε αβγοτάραχο»·

- τα κάνω αβγοτάραχο, μπερδεύω, ανακατώνω μια δουλειά ή μια υπόθεση: «σε φωνάξαμε για να βοηθήσεις κι εσύ μας τα 'κανες αβγοτάραχο». Από την εικόνα της παρασκευής της ταραμοσαλάτας από το αβγοτάραχο, που θέλει πολύ ανακάτεμα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας